

Leo Trotskij

Om en intervju med André Malraux

8 mars 1937¹

Intervjun med André Malraux i *El Nacional*² om Spanien, Frankrike, Moskva-processerna och André Gide har en helt officiell karaktär, liksom hans resa till New York, som man knappast kan undgå att tänka.

Då Malraux hyllar president Cardenas' regerings modiga och klarsynta politik gentemot den spanska revolutionen har jag givetvis ingen invändning på den punkten. Jag kan endast uttrycka mitt beklagande över att Mexikos initiativ inte har funnit något stöd. De hårda orden om Léon Blum har en mycket mer tvetydig prägel. Det är inte min sak att försvara honom. Men i alla frågor som gäller Spanien har Stalin bedrivit och bedriver en politik som helt liknar Blums. Det förefaller som om ansvaret för konsekvenserna av den politik som förs i Moskva endast faller på Blum. Men Malraux' uppdrag består inte i att klargöra dessa frågor. Liksom andra diplomater, och framför allt de "halvofficiella", talar Malraux så litet som möjligt om det som angår honom mest.

New York är nu centrum för den rörelse som vill undersöka Moskva-processerna. Det är i förbigående sagt enda sättet att förhindra nya justitiemord. Det är inte nödvändigt att förklara hur mycket denna rörelse skrämmer de som organiserat skenprocesserna i Moskva. De är beredda att tillgripa vilka mått och steg som helst för att stoppa denna rörelse. Malraux' resa är en av dessa åtgärder.

År 1926 befann sig Malraux i Kina i tjänst hos Komintern-Guomindang, och han är en av dem som bär ansvaret för att den kinesiska revolutionen stryptes. I sina två romaner³ har Malraux utan att vilja det givit en avslöjande skildring av Kominterns politik i Kina. Men han förmådde inte dra de nödvändiga slutsatserna av sina egna erfarenheter.

Liksom André Gide tillhör Malraux Sovjetunionens vänner. Men det finns en väldig skillnad mellan dem och det handlar inte enbart om vidden av deras begåvning. André Gide är en fullständigt självständig personlighet som besitter en mycket stor klarsynthet och intellektuell hederlighet vilket tillåter honom att benämna varje sak vid sitt rätta namn. Utan denna förmåga kan man pladdra om revolutionen, men inte tjäna den.

Till skillnad från Gide är Malraux organiskt oförmögen till moralisk självständighet. Hans romaner är fulla av heroism, men själv besitter han inte ett jota av denna egenskap. Han har en medfödd beskäftig karaktär. I New York utfärdar han en appell om att man skall glömma allt utom den spanska revolutionen. Men intresset för den spanska revolutionen hindrade inte Stalin att utrota dussintals gamla revolutionärer. Malraux själv lämnade Spanien för att i Förenta staterna föra en försvarskampanj för Stalins-Vysjinskijs juridiska ansträngningar. Till detta måste fogas att Kominterns politik i Spanien fullständigt återspeglar dess fatala politik i Kina. Sådan är den nakna sanningen.

Översättning: Martin Fahlgren

¹ Detta pressmeddelande publicerades under rubriken "Sur une interview d'André Malraux" i franska tidningen *La Lutte Ouvrière*, 9 april 1937. Trotskij nedtecknade det efter att mexikanska journalister hade talat med honom om en intervju där Malraux vägrat att besvara frågor om Moskvarättegångarna.

² Mexikansk dagstidning. Intervjun publicerades 1 mars 1937.

³ De två Kina-romanerna är *Erövrarna* och *Människans lott* (sv. övers 1929 resp. 1934)